

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 59

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 ianuarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 494 din 11 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și 104 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a dispozițiilor art. 38, 165, 284 și 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-5	metodologice de aplicare a Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003 privind stabilirea condițiilor în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse vegetale sau articole reglementate, prevăzute în anexele nr. 1-5 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.030/2001, pot fi introduse sau puse în circulație pe teritoriul României ori în zonele protejate din România, pentru experiențe, scopuri științifice sau experimentale și lucrări pe selecții varietale
Decizia nr. 498 din 16 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar	6-8	9-16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
989/2004. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea normelor		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 494**

din 11 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și 104 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a dispozițiilor art. 38, 165, 284 și 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și 104 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a dispozițiilor art. 38, 165, 284 și 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cala” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.949/LM/2004 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile din Legea nr. 92/1992 au fost abrogate prin Legea nr. 304/2004, fiind preluate în esență în art. 58 și 104 din legea abrogatoare. Înainte de abrogarea lor, aceste dispoziții au mai fost supuse controlului de constituționalitate, Curtea statuând că ele sunt constituționale. În ceea ce privește critica dispozițiilor de lege din Codul muncii, arată că aceasta nu poate fi primită. Astfel, dispozițiile art. 38 și cele ale art. 165 din Codul muncii reglementează măsuri de protecție a salariaților, menite să asigure exercițiul neîngrădit al drepturilor și al intereselor legitime ce li se cuvin în cadrul raporturilor de muncă, situația salariaților fiind, de altfel, diferită de cea a angajatorului. De asemenea, arată că nu este întemeiată nici critica dispozițiilor art. 284 și cele ale art. 287 din Codul muncii, aceste dispoziții de lege reprezentând norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.949/LM/2004, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹, 1² și 1³ și art. 69¹ alin. 5 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și a dispozițiilor art. 38, 165, 284 și 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cala” — S.A. din Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 17 alin. 1¹, 1² și 1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească vin în contradicție cu cele ale art. 126 alin. (5) din Constituție, deoarece magistrații consultanți nu participă la înfăptuirea justiției neavând vot deliberativ, deci nu au „jurisdicția” și „imperium”, ci doar asistă la ședințele de judecată. Dispozițiile art. 69¹ alin. 5 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească contravin prevederilor art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, deoarece procedura și condițiile numirii magistraților consultanți trebuie stabilite prin lege organică, iar dispozițiile art. 38, 165, 284 și 287 din Codul muncii contravin art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece angajatorii sunt discriminați și defavorizați în raport cu salariații.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile art. 17 alin. 1¹, 1² și 1³ sunt constituționale, „simpla participare a magistraților consultanți în completul de judecată și inserarea în minută a părerii lor neînsemnând participarea la înfăptuirea justiției, tribunalul putând ține sau nu cont de părerea lor”. În ceea ce privește dispozițiile art. 38 și 165 din Codul muncii, arată că acestea sunt constituționale, deoarece reglementează mijloace de protecție ale salariatului într-un raport juridic, fără a veni în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile art. 17 alin. 1¹, 1² și 1³ din Legea nr. 92/1992, arată că soluționarea cauzelor deduse judecării se face de judecători, rolul magistraților consultanți fiind pur consultativ și constă în contribuția acestora la stabilirea adevărului referitor la drepturile subiective ale părților în litigiu și la respectarea drepturilor lor procedurale în conformitate cu principiile statului de drept. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 69¹ alin. 5 încalcă art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, arată că nici aceasta nu poate fi primită, deoarece condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților, pentru a fi numiți ca magistrați consultanți, nu se încadrează în situațiile prevăzute la art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, astfel încât se pot stabili prin hotărâre a Guvernului. În continuare se arată că nu poate fi primită nici critica potrivit căreia dispozițiile din Codul muncii vin în contradicție cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție. Astfel, dispozițiile art. 38 și cele ale art. 165 din Codul muncii reprezintă mijloace de protecție a salariatului în cadrul raportului juridic de dreptul muncii, raport în care, spre deosebire de altele, una dintre părți, respectiv angajatorul, are un rol dominant față de cealaltă parte, respectiv salariatul, fapt ce ar putea determina, în lipsa acestei reglementări, renunțarea salariatului la unele dintre drepturile sale, dictată de către angajator. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica dispozițiilor art. 284 din Codul muncii, acestea stabilind competența materială și teritorială în ceea ce privește judecarea conflictelor de muncă, prevedere care nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. În ceea ce privește critica art. 287 din Codul muncii, arată că nici aceasta nu poate fi reținută, dispoziția criticată stabilind că sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului în calitate de creator al litigiului, fapt ce determină obligarea acestuia să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 17 alin. 1¹, 1² și 1³ din Legea nr. 92/1992 nu contravin dispozițiilor art. 126 alin. (5) teza a doua din Constituție, deoarece numai judecătorul este competent să pronunțe hotărârea, în timp ce alte persoane, fiind din afara magistraturii, nu pot avea decât un rol consultativ. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 69¹ alin. 5 din Legea nr. 92/1992 încalcă art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece condițiile generale și procedura de numire a magistraților consultanți se stabilesc prin lege organică, legiuitorul

putând delega Guvernului reglementarea unor aspecte detaliate cum sunt modul de organizare a unor concursuri sau modul de desfășurare a unor proceduri de selecție sau promovare. În ceea ce privește dispozițiile art. 38 din Codul muncii, arată că acestea nu încalcă principiile constituționale invocate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, reprezintă o aplicare a dispozițiilor constituționale referitoare la protecția salariaților. Acesta este un principiu fundamental în desfășurarea relațiilor de muncă, având în vedere natura specială a raportului de muncă în care părțile nu sunt egale. Lipsa unei asemenea prevederi ar da naștere la o serie de abuzuri din partea angajatorului, salariatul putând fi obligat să renunțe la unele drepturi având în vedere poziția sa, ceea ce nu poate fi admis. De asemenea, dispozițiile art. 284 și cele ale art. 287 din Codul muncii sunt în deplin acord cu prevederea constituțională potrivit căreia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, astfel că nu poate fi reținută nici în acest caz critica de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor din Legea nr. 92/1992, arată că prin art. 133 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară aceste dispoziții au fost abrogate, excepția devenind inadmisibilă. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38, 165, 284 și 287 din Codul muncii, față de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, apreciază că aceasta nu este întemeiată, deoarece dispozițiile criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nici o discriminare între cetățeni. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile din Codul muncii vin în contradicție cu cele ale art. 21 alin. (3) din Constituție, arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece, pe de o parte, textele de lege criticate nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil și nu opresc părțile de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil, iar pe de altă parte, dispozițiile art. 284 și cele ale art. 287 din Codul muncii constituie norme de procedură, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, sunt prevăzute numai prin lege.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, dispozițiile art. 17 alin. 1¹, 1² și 1³ și cele ale art. 69¹ alin. 5 din Legea nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească au fost abrogate expres prin art. 133 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Dispozițiile criticate au fost preluate în esență în art. 58 și 104 din legea abrogatoare.

Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 58 și 104 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004, precum și dispozițiile art. 38, 165, 284 și 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, textele de lege criticate având următorul conținut:

— Art. 58 din Legea nr. 304/2004: *„(1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie din 2 judecători și 2 asistenți judiciari.*

(2) Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.

(3) În cazul în care judecătorii care intră în compunerea completului de judecată nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, prevederile art. 57 alin. (3) și (4) fiind aplicabile.“;

— Art. 104 din Legea nr. 304/2004: *„Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Economic și Social și a Ministerului Justiției, se stabilesc:*

a) condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților, pentru a fi numiți ca asistenți judiciari de către ministrul justiției;

b) condițiile de delegare, detașare și transfer al asistenților judiciari.“;

— Art. 38 din Codul muncii: *„Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege. Orice tranzacție prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute de lege salariaților sau limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate.“;*

— Art. 165 din Codul muncii: *„Acceptarea fără rezerve a unei părți din drepturile salariale sau semnarea actelor de plată în astfel de situații nu poate avea semnificația unei renunțări din partea salariatului la drepturile salariale ce i se cuvin în integralitatea lor, potrivit dispozițiilor legale sau contractuale.“;*

— Art. 284 din Codul muncii: *„(1) Judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor stabilite conform Codului de procedură civilă.*

(2) Cererile referitoare la cauzele prevăzute la alin. (1) se adresează instanței competente în a cărei circumscripție

reclamantul își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul.“;

— Art. 287 din Codul muncii: *„Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 73 alin. (3) lit. l) și art. 126 alin. (5), care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;*

— Art. 21 alin. (3): *„Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.“;*

— Art. 73 alin. (3) lit. l): *„(3) Prin lege organică se reglementează: [...]*

l) organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;“;

— Art. 126 alin. (5): *„Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 a fost declarat neconstituțional. Ca urmare a acestei decizii dispozițiile de lege menționate, care se referă la asistenții judiciari, au fost modificate în sensul excluderii acestora de la actul de deliberare judiciară și al definirii participării lor la judecată ca o activitate consultativă. Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. 58 din Legea nr. 304/2004, care a preluat, în esență, prevederile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, nu contravin Constituției, dat fiind că din conținutul lor rezultă cu claritate că soluționarea cauzelor deduse judecății este hotărâtă de judecători, iar magistrații consultanți nu au decât un rol consultativ, util judecății în vederea stabilirii adevărului cu privire la drepturile subiective ale părților în litigiu. Prezența la judecată a magistraților consultanți, fără drept de vot deliberativ, constituie o problemă reglementată prin lege, potrivit art. 125 alin. (3) din Legea fundamentală, ceea ce exclude ca prin textele legale menționate să se încalce în vreun fel independența judecătorilor, imparțialitatea justiției și, pe un plan mai general, principiile statului de drept. În același sens, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 172 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 11 iunie 2003, Decizia nr. 73 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 27 martie 2003, și prin Decizia nr. 286 din 3 iulie 2003, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 4 august 2003.

În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile art. 104 din Legea nr. 304/2004, care au preluat, în esență, prevederile art. 69¹ alin. 5 din Legea nr. 92/1992, contravin prevederilor art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, deoarece procedura și condițiile numirii magistraților consultanți trebuie stabilite prin lege organică, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece stabilirea prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Economic și Social și a Ministerului Justiției, a condițiilor și a procedurii de selecție și de propunere a candidaților, pentru a fi numiți ca asistenți judiciari, precum și a condițiilor de delegare, detașare și transfer al asistenților judiciari nu constituie o măsură de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești în sensul art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, astfel încât se pot stabili prin hotărâre a Guvernului.

De asemenea, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 38 și cele ale art. 165 din Codul muncii sunt neconstituționale. Astfel, Curtea reține că interdicția de a renunța, în tot sau în parte, la aceste drepturi, precum și nulitatea actelor de acceptare tacită a unor drepturi salariale diminuate, prevăzute de art. 38 și 165 din Codul muncii, sunt măsuri de protecție a salariaților, menite să asigure exercițiul neîngrădit al drepturilor și al intereselor legitime ce li se cuvin în cadrul raporturilor de muncă, pentru a-i feri de consecințele unor eventuale abuzuri ori amenințări din

partea angajatorilor. O astfel de măsură de protecție a salariaților nu poate fi considerată a fi un privilegiu, contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, atât timp cât ea se justifică în considerarea situației unei anume categorii sociale care reclamă o astfel de protecție. Totodată, nu sunt înfrânte prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

În ceea ce privește critica dispozițiilor art. 284 și cele ale art. 287 din Codul muncii, Curtea constată că aceasta nu este întemeiată. Aceste dispoziții de lege reprezintă norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc prin lege. Reglementarea competenței materiale și teritoriale a instanțelor judecătorești în cazul conflictelor de muncă nu reprezintă o instituire a unor privilegii sau discriminări și nici nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil. Salariatul și angajatorul sunt două părți ale conflictului de muncă, situate pe poziții opuse și cu interese contrare, situația lor diferită justificând, în anumite privințe, și tratamentul juridic diferențiat. Angajatorul este cel care deține documentele și toate celelalte probe pertinente pentru elucidarea conflictului și pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor părților raportului juridic de muncă, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și 104 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și cele ale art. 38, 165, 284 și 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cala” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.949/LM/2004 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 498
din 16 noiembrie 2004**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului,
stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, excepție ridicată de Delia Dănuț în Dosarul nr. 1.684/2004 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că medicii, stomatologii și farmaciștii care au terminat stagiatura formează o categorie specială pentru care textul de lege criticat reglementează anumite condiții speciale, în sensul că aceștia, într-o perioadă de doi ani de la data încheierii perioadei de stagiatură, pot beneficia de ajutor de șomaj numai dacă prezintă dovada că nu există posturi vacante în rețeaua sanitară. Această reglementare s-a impus datorită nevoii de aceste cadre la nivel național și, de asemenea, pentru o distribuie a acestora la nivel național.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.684/2004, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar**, excepție ridicată de Delia Dănuț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului vin în contradicție cu dispozițiile Legii nr. 76/2002, lege care reprezintă cadrul general în materie. De asemenea, arată că textul de lege criticat vine în contradicție cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție prin aceea că generează o stare de inegalitate, de discriminare între cetățeni. Prin textul de lege criticat se aduce atingere și dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, care dispun că dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, prin aceea că medicii, farmaciștii și stomatologii care au terminat stagiatura nu beneficiază de posibilitatea găsirii unui loc de muncă. De asemenea, autorul excepției susține că textul de lege dedus controlului vine în contradicție și cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală, deoarece anulează, pentru cei prevăzuți în acest text, dreptul la ajutor de șomaj, fără să existe vreuna din condițiile excepționale prevăzute în art. 53 din Constituție.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate se referă la o situație specială a unei categorii profesionale, ceea ce nu constituie o îngrădire a dreptului alegerii profesiei. Totodată, nu se poate aprecia că cetățenii nu ar fi egali în fața legii numai pentru considerentul că anumite categorii profesionale sunt conduse de anumite reguli specifice.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că nu poate fi reținută critica potrivit căreia textul de lege vine în contradicție cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție, deoarece prin acest text se prevede o condiție specială, respectiv prezentarea dovezii privind inexistența unor posturi vacante în rețeaua sanitară, ceea ce nu aduce atingere dreptului la ajutor de șomaj în substanța sa. De asemenea, neaducând atingere dreptului la ajutor de șomaj, textul de lege criticat nu restrânge nici exercițiul acestui drept constituțional și deci nu se poate reține o încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție. În ceea ce

privește invocarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, se arată că textul de lege criticat nu înfrânge aceste dispoziții constituționale, deoarece medicii, farmaciștii și stomatologii care au terminat stagiatura se află într-o situație diferită față de ceilalți cetățeni, situație determinată de specificul profesiilor respective. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, se arată că dispozițiile criticate se referă la acordarea ajutorului de șomaj și deci nu intră în sfera de incidență a acestor prevederi constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește critica textului de lege față de dispozițiile art. 47 din Constituție, se arată că, potrivit textului constituțional, ajutorul de șomaj și celelalte forme de asigurări sociale sunt prevăzute de lege. Aceasta implică și faptul că prin lege nu se face doar menționarea ca atare a ajutorului de șomaj, ci și reglementarea condițiilor de acordare a acestuia, textul criticat instituind tocmai aceste condiții în care se poate beneficia de acest drept. Față de pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, se arată că instituirea prin lege a condițiilor în care medicii, stomatologii și farmaciștii stagiați pot beneficia de ajutor de șomaj nu încalcă sub nici un aspect principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Această categorie poate beneficia de ajutor de șomaj numai dacă prezintă dovada că nu există posturi vacante în rețeaua sanitară, o obligație similară având și celelalte categorii de persoane care solicită acordarea ajutorului de șomaj potrivit art. 42 din Legea nr. 76/2002, care dispune că nu beneficiază de indemnizație de șomaj persoanele care, la data solicitării dreptului, refuză un loc de muncă potrivit pregătirii sau nivelului studiilor, situat la o distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu, sau refuză participarea la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 26 aprilie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 41/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2002. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 a fost modificată prin Legea nr. 463/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.050 din 12 noiembrie 2004, textul criticat păstrându-se, în substanța sa.

Dispozițiile de lege deduse controlului de constituționalitate au următorul conținut:

— Art. 7 alin. (4): *„Prin derogare de la prevederile art. 42 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, persoanele prevăzute la alin. (3) nu beneficiază de dreptul la indemnizație de șomaj pe o durată de 2 ani de la data încheierii perioadei de stagiatură decât în condițiile în care prezintă dovada că nu există posturi vacante în rețeaua sanitară, corespunzătoare nivelului de pregătire a acestora, eliberată de Ministerul Sănătății.”*

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (1), art. 47 alin. (1), art. 53 alin. (1), care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 41 alin. (1): *„Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.”;*

— Art. 47 alin. (1): *„Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.”;*

— Art. 53 alin. (1): *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au, printre altele, dreptul la pensie, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau

private și la măsuri de asistență socială, potrivit legii. Textul constituțional permite ca legea să identifice și să nominalizeze și alte asemenea forme prin care anumite categorii de persoane să primească asistență socială și, de asemenea, să stabilească criteriile și condițiile de acordare și de exercitare a acestor drepturi. Aceste condiții și criterii pot fi stabilite într-un mod diferit în considerarea unor situații speciale ori pentru categorii socioprofesionale diferite. Astfel, textul de lege criticat prevede condiția specială pentru medicii, stomatologii și farmaciștii care au terminat stagiatura, în sensul că aceștia, pe o durată de 2 ani de la data încheierii perioadei de stagiatură, pot beneficia de ajutor de șomaj numai dacă fac dovada că nu există posturi vacante în rețeaua sanitară, corespunzătoare nivelului de pregătire a acestora.

Curtea observă că, într-adevăr, dispozițiile art. 42 cuprinse în reglementarea generală, Legea nr. 76/2002, au un conținut diferit față de cele criticate de autorul excepției, în sensul că primele dispun că nu beneficiază de indemnizație de șomaj persoanele care, la data solicitării dreptului, refuză un loc de muncă potrivit pregătirii sau nivelului studiilor, situat la o distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu, iar cele criticate privesc rețeaua sanitară la nivelul întregii țări. Această diferență de tratament juridic instituită de dispozițiile de lege criticate este justificată de faptul că medicii, stomatologii și farmaciștii, datorită pregătirii lor profesionale, se află într-o situație diferită față de celelalte categorii de persoane. Acest tratament diferențiat este impus și în considerarea dispozițiilor constituționale care prevăd obligația statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice. Astfel, statul are misiunea ca prin diferite dispoziții

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2001 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, stagiaturii și activității de cercetare medicală în sectorul sanitar, excepție ridicată de Delia Dănuț în Dosarul nr. 1.684/2004 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003 privind stabilirea condițiilor în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse vegetale sau articole reglementate, prevăzute în anexele nr. 1—5 la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.030/2001, pot fi introduse sau puse în circulație pe teritoriul României ori în zonele protejate din România, pentru experiențe, scopuri științifice sau experimentale și lucrări pe selecții varietale

Văzând Referatul de aprobare nr. 112.402 din 27 decembrie 2004 al Direcției generale de reglementare și implementare,

având în vedere prevederile Directivei 95/44/CEE privind stabilirea condițiilor în care anumite organisme dăunătoare, plante, produse vegetale sau articole reglementate, prevăzute în anexele nr. 1—5 din Directiva Consiliului 77/93/CEE, pot fi introduse sau puse în circulație pe teritoriul Comunității ori în zonele protejate din Comunitate, pentru experiențe, scopuri științifice sau experimentale și lucrări pe selecții varietale,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește condițiile în care materialul prevăzut la art. 2 lit. a) din Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 și 654 bis din 16 septembrie 2003, este importat, manipulat, deplasat de către anumite persoane fizice/juridice în scopul desfășurării unor activități care vizează experiențe, scopuri științifice sau experimentale și lucrări pe selecții varietale.

Art. 2. — Unitățile fitosanitare județene sunt responsabile cu implementarea prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003 în teritoriu. Directorul executiv adjunct al fiecărei unități fitosanitare din cadrul direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală desemnează o persoană responsabilă cu aplicarea prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003, denumită în continuare *responsabil*. Atribuțiile responsabilului sunt prevăzute în partea A a anexei nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Persoana fizică/juridică care dorește să desfășoare activitățile prevăzute la art. 2 lit. b) din Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003 completează o cerere-tip conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin, pe care o depune la unitatea fitosanitară din județul pe raza căruia își desfășoară activitatea. În decurs de o săptămână de la

înregistrarea cererii, solicitantul depune la unitatea fitosanitară următoarele documente în trei exemplare:

- planul de amplasare a clădirilor, căile de acces, vecinătățile;
- lista persoanelor competente pentru desfășurarea activităților;
- lista cu toate activitățile desfășurate;
- descrierea activității propuse pentru aprobare.

(2) La cererea auditorilor prevăzuți la art. 4 alin. (2), solicitantul are obligația ca până la data stabilită pentru desfășurarea auditului să pună la dispoziție auditorilor următoarele documente suplimentare:

- proceduri de aplicare a măsurilor necesare în cazul răspândirii accidentale a materialului;
- trasabilitatea în cazul accidentelor;
- proceduri de lucru;
- proceduri de gestionare a deșeurilor lichide și solide;
- proceduri de distrugere/păstrare a materialului în condiții de securitate;
- proceduri pentru igiena personalului și dezinfecția instalațiilor unității;
- sistemul de securitate;
- registrul de intrare/ieșire pentru material și personal;
- procedura de primire a vizitatorilor;
- proceduri de instruire a personalului;

— orice alte dovezi care să ateste respectarea condițiilor prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003.

Art. 4. — (1) Pentru autorizarea activității solicitantul trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003.

(2) Îndeplinirea condițiilor prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003 este verificată printr-un audit efectuat de către comisia de auditori aprobată de Direcția fitosanitară din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, denumită în continuare *comisie*. Comisia este alcătuită din specialiști din cadrul instituțiilor prevăzute în anexa nr. 3 la prezentul ordin. Constituirea acesteia se face conform procedurii prevăzute în anexa nr. 4 la prezentul ordin.

(3) Auditul constă în evaluarea dosarului, vizitarea locației în care se desfășoară activitățile propuse pentru autorizare, în scopul verificării din punct de vedere tehnic a echipamentului, personalului, precum și în evaluarea măsurilor aplicate în vederea evitării răspândirii organismelor dăunătoare manipulate/deținute. Atribuțiile auditorului sunt prevăzute în partea B a anexei nr. 1 la prezentul ordin.

(4) Comisia de audit întocmește un raport pe care îl înmânează responsabilului, urmând ca acesta să îl transmită directorului executiv al direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Art. 5. — (1) Pe baza raportului de audit, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003, directorul executiv al direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală din județul respectiv aprobă desfășurarea activității prin eliberarea unei hotărâri conform modelului prevăzut în anexa nr. 5 la prezentul ordin. Hotărârea este valabilă pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării.

(2) În cazul în care nu se aprobă activitatea, responsabilul informează în scris solicitantul, motivând refuzul.

(3) Dacă se mențin condițiile de lucru inițiale și se dorește continuarea și/sau extinderea activității, solicitantul poate cere reînnoirea aprobării activității înainte de expirarea hotărârii, reluând în acest scop procedura prevăzută la art. 3.

Art. 6. — Directorul executiv al direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală eliberează scrisoarea de autorizare pentru fiecare tip de material, atât pentru cel

provenit din import, cât și din țară. Modelul scrisorii de autorizare este prevăzut în anexa nr. 6 la prezentul ordin.

Art. 7. — Pe toată perioada de valabilitate a hotărârii, responsabilul monitorizează activitățile autorizate pentru a se asigura că materialul este manipulat în siguranță și că nu există riscul răspândirii organismelor dăunătoare manipulate/deținute.

Art. 8. — (1) Hotărârea de aprobare a activității specifice este anulată dacă pe parcursul desfășurării activității se constată că:

a) nu mai sunt îndeplinite condițiile inițiale de lucru aprobate;

b) persoana fizică/juridică renunță la activitatea respectivă;

c) în apropierea locației s-a semnalat apariția unui focar cu materialul utilizat și s-a demonstrat printr-o anchetă că acest focar a fost determinat de activitatea desfășurată de persoana fizică/juridică.

(2) În una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), responsabilul, după consultarea auditorilor și la recomandările acestora, propune printr-o notă înaintată directorului executiv al direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală anularea hotărârii.

(3) Responsabilul comunică în scris persoanei fizice/juridice anularea hotărârii de aprobare, specificând motivul.

Art. 9. — Testele prevăzute la art. 8 lit. e) și f) din Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003 sunt efectuate de Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară sau de alte laboratoare specializate care vor fi autorizate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art. 10. — Înainte de data de 1 septembrie, în fiecare an se transmite Comisiei Europene o listă cu materialele introduse și deplasate conform Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003, pentru perioada precedentă de un an, și orice contaminare cu organisme dăunătoare confirmate prin testări, precum și metodele de testare efectuate în conformitate cu anexa nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003.

Art. 11. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 12. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 13. — Art. 10 intră în vigoare la data aderării la Uniunea Europeană.

Art. 14. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă anexele nr. 2 și 3 la Ordinul ministrului

agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003, publicat în din 16 septembrie 2003, și se înlocuiesc cu anexa nr. 6 Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 și nr. 654 bis la prezentul ordin.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

București, 30 decembrie 2004.

Nr. 989.

ANEXA Nr. 1

PARTEA A

Fișa funcției responsabilului

Responsabilul este o persoană din cadrul unității fitosanitare, care este desemnată de directorul executiv adjunct al unității fitosanitare — direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală și are următoarele atribuții:

— pune la dispoziție solicitantului formularul de cerere (anexa nr. 2 la ordin) și lista documentelor obligatorii și suplimentare care urmează a fi furnizate de solicitant înainte de efectuarea auditului;

— face cunoscut la nivel local Ghidul informativ privind condițiile în care se pot realiza importul, deținerea, manipularea și circulația organismelor de carantină fitosanitară sau a plantelor interzise din motive fitosanitare pe teritoriul României, ce se vor utiliza în scopuri științifice și de selecție varietală;

— primește și înregistrează cererea de autorizare și întocmește câte un dosar pentru fiecare auditor, în vederea obținerii autorizării;

— convoacă comisia de audit prin consultarea auditorilor și programează auditul;

— comunică auditatului componența comisiei de audit și data la care are loc auditul;

— participă la audit cu statut de observator;

— înmânează directorului executiv al direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală raportul de audit și o notă informativă asupra conținutului dosarului de autorizare;

— informează solicitantul despre rezultatul procesului de autorizare;

— completează scrisoarea de autorizare și o supune aprobării directorului executiv al direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală;

— monitorizează activitatea aprobată pentru a se asigura că:

• materialul este păstrat în condiții de carantină pe perioada introducerii/deținerii/manipulării și că este transportat direct și imediat la locul/locurile specificat/specificate în scrisoarea de autorizare;

• pe toată durata activităților aprobate sunt respectate condițiile de carantină prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003;

— înainte de scoaterea din carantină ridică probe și le trimite spre testare laboratoarelor autorizate;

— aprobă scoaterea din carantină a materialului după ce acesta a fost testat și găsit liber de orice organisme dăunătoare, cu excepția celor ce sunt cunoscute că apar în România și nu sunt menționate în Hotărârea Guvernului nr. 1.030/2001, cu modificările ulterioare;

— se asigură că în urma testărilor materialul care nu a fost găsit liber de organismele dăunătoare menționate în Hotărârea Guvernului nr. 1.030/2001, cu modificările ulterioare, rămâne carantinat;

— la sfârșitul duratei activităților aprobate se asigură că materialul sau alte obiecte care au venit în contact cu materialul contaminat, locațiile, echipamentul și instalațiile sunt distruse, sterilizate sau dezinfectate, după caz;

— în situații deosebite poate delega responsabilitățile unei alte persoane competente;

— are sarcina de a verifica punerea în aplicare a modificărilor recomandate de către auditori și comunică în scris auditorilor și factorilor de decizie constatările făcute;

— transmite Direcției fitosanitare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, pentru fiecare activitate desfășurată conform Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003, următoarele documente: raportul de audit și scrisoarea de autorizare, în copie, și o notă informativă.

PARTEA B

Fișa funcției auditorului

Auditorul este persoana autorizată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale pentru evaluarea condițiilor tehnice de carantină ale unităților și instalațiilor de la locul/locurile unde se desfășoară activități¹⁾ pentru care s-a introdus ori s-a deplasat materialul²⁾.

Auditorul este independent ierarhic pe tot parcursul evaluării tehnice și direct responsabil de conținutul raportului de audit.

Auditorul are următoarele responsabilități:

— răspunde solicitărilor de audit ori de câte ori este nevoie;

— în funcție de specificul activității, solicită informațiile prevăzute la art. 3 alin. (2) din ordin;

— în timpul auditului, auditorul constată o stare de fapt și face recomandări argumentate;

— verifică și evaluează din punct de vedere tehnic locația, echipamentele, instalațiile și personalul care desfășoară activitățile vizate;

— întocmește raportul de audit și îl transmite responsabilului;

— realizează analiza riscului răspândirii organismelor dăunătoare ținute în condiții de carantină, având în vedere: natura materialului, activitatea desfășurată, biologia organismului dăunător, mijloacele de răspândire și interacțiunea cu mediul;

— respectă confidențialitatea informațiilor obținute pe parcursul auditării.

În timpul etapei de evaluare a dosarului, auditorul păstrează legătura cu responsabilul, comunicându-i toate informațiile relevante și neconfidențiale.

¹⁾ Noțiunea este definită în art. 2 lit. b) din Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003.

²⁾ Noțiunea este definită în art. 2 lit. a) din Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003.

CERERE DE AUTORIZARE

pentru introducerea sau circulația organismelor dăunătoare, plantelor, produselor vegetale sau articolelor reglementate pentru experiențe, scopuri științifice sau experimentale și lucrări pe selecții varietale

Subsemnatul....., domiciliat în (adresa).....

BI/CI.....CNP.....cu funcția de
 în calitate de reprezentant legal al
 cu sediul central în (adresa, tel., fax).....
 solicit

autorizarea

reînnoirea autorizării

pentru activitatea de....., desfășurată la
 (adresa, tel, fax).....
 în localitatea

Tipul de material importat/manipulat:

Denumirea științifică:

Cantitatea:

Origine:

Punctul de control pentru trecerea frontierei:

Locul primei depozitări/plantări:

Activitatea specifică

Descriere:

Durata:

Persoana responsabilă pentru această activitate este.....
 cu funcția de....., la instituția (adresa, tel, fax)

Semnătura reprezentant legal:

Data:

Ștampila unității:

Subsemnatul, domiciliat în (adresa).....

....., BI/CI.....,CNP.....

responsabil al activității sus-menționate, mă angajez să informez responsabilul din cadrul
 unității fitosanitare....., în legătură cu modificările care ar putea interveni
 și influența procedurile de lucru cu materialul.

Am luat la cunoștință că nerespectarea prevederilor legale este urmată de retragerea
 autorizării.

Semnătura responsabil activitate:

Data:

*) Anexa nr 2 este reprodusă în facsimil.

LISTA
instituțiilor din care sunt numiți auditorii

Nr. crt.	Specialitatea	Instituția
1.	Virologie	Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară
2.	Entomologie	Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară
3.	Micologie	Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară
4.	Bacteriologie	Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară, laboratoare regionale de bacteriologie
5.	Nematologie	Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară, laboratoare regionale de nematologie
6.	Cartof	Unități fitosanitare
7.	Alte culturi	Unități fitosanitare

PROCEDURA
de constituire a comisiei de audit

Responsabilul, în baza dosarului întocmit în vederea obținerii autorizării, contactează în scris (prin poștă sau fax) auditorii, în funcție de natura activităților desfășurate de către solicitant, pentru constituirea comisiei de audit.

Confirmarea participării la comisia de audit se face în termen de 10 zile de la primirea solicitării.

Responsabilul trimite membrilor comisiei de audit copii ale dosarului întocmit în vederea obținerii autorizării, prin poștă, cu confirmare de primire.

Comisia de audit este constituită din 2 sau mai mulți auditori, în funcție de activitatea supusă autorizării. Prin consens, auditorii numesc un responsabil care conduce vizita de audit și are sarcina de a redacta raportul de audit, pe care îl supune validării celorlalți auditori prezenți la audit, precum și auditatului.

În cazul în care unul dintre auditori își desfășoară activitatea în zona unde se desfășoară auditul, el poate participa la audit, dar nu poate fi numit responsabilul comisiei de audit.

ANEXA Nr. 5

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
 Direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea activităților specifice

Nr. din

Pe baza cererii nr. din data de și a evaluării documentației depuse de către,

 cu sediul în,
 se aprobă, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 89/2003, deținerea/manipularea următorului material:

 pentru activitățile:

 desfășurate la

Prezenta hotărâre este valabilă 3 ani de la data emiterii, cu posibilitate de reînnoire.

Solicitantul este obligat să anunțe orice modificare survenită la locul de desfășurare a activităților aprobate.

Dacă pe durata valabilității prezentei hotărâri se constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile tehnice și de carantină specifice activităților aprobate, prezenta hotărâre se anulează.

Data

Director executiv,

.....

ROMANIA

SCRISOARE DE AUTORIZARE
LETTER OF AUTHORITY

1. Numele și adresa expeditorului/Organizația de protecția plantelor din țara de origine Name and address of the consignor/Plant protection organization of the country of origin	Scrisoare de autorizare	
2. Numele și adresa persoanei competente pentru activitățile aprobate/Name and address of the person responsible for the approved activities:	Pentru introducerea și/sau punerea în circulație a organismelor dăunătoare, plantelor, produselor vegetale sau articolelor reglementate pentru experiențe, scopuri științifice sau experimentale și pentru lucrări pe selecții varietale	
	Letter of authority For the introduction and/or movement of harmful organisms, plants, plant products and other objects for trial or scientific purposes and for work on varietal selections	
	3. Numele organismului oficial competent/Name of the responsible official body:	
4. Adresa și descrierea locului sau locurilor specifice pentru deținerea în carantină/Address and description of the specific site or sites for quarantine containment :	5. Locul de origine (dovada documentară anexată pentru materialele originare dintr-o alta țară)/Place of origin (documentary evidence attached for material originating in a third country):	
7. Punctul de intrare declarat pentru materialul introdus dintr-o alta țară/Declared point of entry for material introduced from a third country:	6. Numărul de pașaport al plantei/Plant passport number : sau/or Numărul certificatului fitosanitar/Phytosanitary certificate number	
8. Denumirea(ile) științifică(e) a(le) materialului, inclusiv organismele dăunătoare respective/Scientific name (s) of the material, including the harmful organisms concerned :	9. Cantitatea de material/ Quantity of material :	
10. Tipul de material/Type of material :		
11. Declarația suplimentară/Additional declaration : Acest material este introdus / pus în circulație în România , conform Ordinului 89/2003 armonizat cu Directiva Uniunii Europene 95/44 This material is introduced into/moved within Romania ,under the provisions of the Order 89/2003 transposing the Directive 95/44/CEE		
12. Informații suplimentare/ Additional information :		
13. Avizarea materialului de către organismul oficial responsabil din locul de origine/Endorsement by the responsible official body in the place of origin Locul avizării/Place of endorsement : Data/Date : Numele și semnătura funcționarului autorizat/ Name and signature of authorized officer :	14. Ștampila organului oficial responsabil emitent/ Stamp of the responsible official body of issue. Locul eliberării/Place of issue Data/Date : Numele și semnătura funcționarului autorizat/ Name and signature of authorized officer :	

*) Anexa nr 6 este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”